

Gerard Smit: Een herinnering aan Radio Noordzee via een stokoud koffertje

De periode maart 1971 tot en met augustus 1974 hadden we via de 220 meter middengolf overdag ook Nederlandstalige programma's via Radio Noordzee. De meeste programma's werden aangeleverd op tapes, die met de Trip tender of de Eurotrip van de firma Roos, vanuit Scheveningen aan boord van het zendschip de MEBO II werden gebracht. Een ander deel van de programma's kwam live vanaf het zendschip en werd gepresenteerd door een groep deejays. Dezen verzorgden daarnaast ook de samenstelling en presentatie van de nieuwsuitzendingen. 'Driemaster' en 'Buitengaats' waren twee klasse voorbeelden van goede live programma's vanaf een Nederlandstalige .

Eén van de presentatoren die voornamelijk live aan boord presenteerde was Gerard Smit, wiens roots bij Radio Lucas – de ziekenomroep in Amsterdam - lagen. Zoals met een aantal van de voormalige deejays ben ik met Gerard ook nog steeds in contact en wisselen we, zo nu en dan, herinneringen uit. Sinds 1998 woont en werkt Gerard in Suriname en runt daar een

communicatieadviesbureau, waarbij zelfs ministers tot zijn cliëntèle behoren. Ook presenteert Gerard , hoe kan het anders, radioprogramma's en af en toe verschijnt hij zelfs op de televisie. In de jaren zeventig werden de programmamakers op Hilversum 3 wekelijks bezocht, per omroeporganisatie, door de pluggers van verschillende platenmaatschappij. Uiteraard met als doel de producten van hun maatschappij als de besten te promoten en de deejays ervan te overtuigen vooral hun 'singles' maar vaak op de draaitafel te leggen. Naast de omroepen werden ook de studio's van

Radio Veronica in Hilversum en die van Radio Noordzee in Naarden wekelijks door de pluggers aangedaan.

Niet alleen platen werden er mee genomen door deze vertegenwoordigers van de platenmaatschappijen. Vaak waren er ook kleine cadeautjes voor de heren deejays. Gerard Smit, die natuurlijk niet altijd aan boord van de MEBO II zat, ontmoette ook regelmatig de jongens en meisjes van de platenmaatschappijen. Hij was namelijk, in de periode dat hij voor verlof aan land was, veelvuldig aanwezig in de landstudio's in Naarden. Gerard: 'Meestal kwam er iedere week een jongen of meisje (plugger) genoemd, de plastic tassen met platen brengen en vooral promoten. Begin 1973 kregen we ineens een zogeheten KLM-koffertje met ongeveer 30 LP's erin. Ik dacht dat het afkomstig was van de platenmaatschappij Negram. Wie er geen koffertje gekregen had, telde niet mee als deejay, althans dat was de mening van veel collega's die er wel een gekregen hadden. Het was dus zaak dat je vaak met je statusverhogende koffertje gezien werd. Ze waren ook bijzonder handig voor ons, de paar echte zeewaardige deejays van RNI aan boord van de MEBO II. Ik ging elke week met mijn twee koffertjes (ik weet ook niet waarom, maar ik had er twee gekregen) van en naar Scheveningen.'

Maar Gerard zijn KLM koffertjes haalden met gemak het einde van de uitzendperiode vanaf zee wat betreft Radio Noordzee, eind augustus 1974. Ja zelfs 33 jaar later horen de koffertjes nog onafscheidelijk bij Gerard Smit, alleen zijn zowel de koffertjes als Gerard zelf een klein beetje ouder geworden. Niemand had in 1973 kunnen voorspellen dat voornoemde koffertjes niet alleen voor LP's en singles gebruikt zouden worden maar veel later ook voor andere geluidsdragers.

Andermaal Gerard Smit: 'Het grappige is dat die koffertjes voor LP's gemaakt waren, maar de maker had een vooruitziende blik, want er passen ook twee rijen naast elkaar staande CD's in. En zo ben ik de afgelopen negen jaar met het zwarte koffertje elke zondag naar Radio Apintie (in Suriname) gegaan om daar mijn live programma te maken. Ik draai in het programma op Radio Apintie, hoe zou het anders zijn, namelijk vooral muziek, die daar niet in de computer staat. Helaas, afgelopen zondagavond vielen deksel en bodem uit elkaar en moest ik afscheid nemen van dit trouwe stukje nostalgie.'

De komende dag is het niet alleen een kwestie van muziek uitzoeken voor zijn programma maar ook op zoek naar een vervangende mogelijkheid de CD's toch mee te krijgen naar het radiostation. Gerard heeft eerder een oplossing als menigeen zou denken: 'Gelukkig kreeg ik destijds ook nog het rode KLM-koffertje (oeps... als mijn ex-collega's nu maar niet jaloers worden) en dat doet nu dienst als mijn mobiele discotheek. Het hoeft het in ieder geval niet ook 33 jaar vol te houden, zoals zijn voorganger, want ik neem niet aan dat ik tot mijn 95-ste jaar radioprogramma's blijf maken. Hoewel! Op de foto is goed te zien dat deksel en bodem geen eenheid meer vormen. Let ook op de originele RNI stickers, waarvan ik ergens zelfs nog een paar nieuwe moet hebben liggen.'

Het is te hopen dat Gerard die stickers dan ook snel vindt om ze te plakken op de rode koffer.

HANS KNOT